

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita Simeonis, Monachi Treuirensis, ex ea quæ est per Euervvinum,
Abbatem monasterij Doleiensis. Obijt vir sanctus, anno 1035.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

VITA SIMEONIS, MONACHI TRE-
uirensis, ex ea qua est per Eueruinum, Abbatem
monasterij Doleiensis. Obijt vir sanctus, anno
1035.

C. Baron, in
not. Mar.
Rom.

Vir Dei Simeon patre Græco Antonio, ma-
tre Calabrica, in Sicilia ciuitate Syracu-
sana, nobilissimis parentibus progenitus,
optimæ incolis puer, à patre militari virtute
claro, Constantinopolim deductus, literis ibidē
imbuendus, viris eruditissimis traditus est. Adul-
tus itaque, & singulari iam virtute præditus, cum
cerneret quosdam eximios pietatis & religionis
cultores, Christi sepulchrum supplices adire,
ipse eodem religionis studio vehementer inflā-
matus, parentibus & patria relictis, Hierosoly-
mam abiit; vbi pijs votis persolutis, vt arctiori a-
moris vinculo Deo sociari posset, solitudinem
expetiuit; inuentoque ad ripam fluminis Iorda-
nis viro quodam multis virtutibus claro, & san-
ctitatis opinione conspicuo, eidem se in disci-
plinam tradidit. Is autem ab omni hominum cō-
gressu, in turri quadam inclusus morabatur, &
admiranda vitæ seueritate, seipsum ad cælitum
vitam excitabat. Hunc verò Simeonem ad se ve-
nientem, benignè quidem complexus est; sed cū
cerneret aduentantium turbas, propositum san-
ctitatis studium plurimum impedire, clanculū
ex eo loco recessit. Simeon autem tanto patre or-
batus anxius animi, quid ageret cogitare cœpit;
cumq; neminem haberet, quo cum vitæ suæ cō-
silia conferre posset, sedulo Patrum vitas legit
quotidie, ex quibus tandem intellexit, valdè pe-
riculosum esse, yronem vastę se eremo commit-
tere, & inermem cum potestatibus tenebrarum

i. Iulij.

Parentes &
patria Si-
mconis.

Studet Con-
stantinopo-
li.

It Hierose-
lymam.

Vinit apud
quendam
Eremitam.

H h s

die

Degit in monasterio.

Item in spelunca.

Monasteriū in vertice montis Sinai.

Tētationes dāmonis.

die nocteque configere. Itaque maturo secū habito consilio, Bethleem adiit, seque in monasterium S. Mariæ admitti petijt. Qua petitione benigne concessa, annos admodum duos, diaconi interim fungens officio, ibidem in omni sanctitate exegit. Indè ad montem Sinai abiit, vbi in loco, qui ardentis Rubi Mosaici visione celebris habetur, aliquot annos sub Abbate, Christo strenuè militauit. Crescente autem perfectioris vitæ desiderio, summa ipsius Abbatis voluntate, ad oram maris rubri secessit; vbi in spelunca quadā duos ferme annos, in omni disciplina sese exercuit. Paterne ei monasteriū suppeditabat. Aqua verò stillicis de rupe in qua latitabat, sitienti haustu præbebat.

Hic cum tota mente diuinis intentus rebus Deo famularetur, paulò post ab Abbate reuocatus, monasterium in vertice montis Sinai situm, omni habitatore, propter incurstantes Arabes planè desertum, incolere iussus est. Nec mora. Simeon, qui omnia sanctitatis officia ex vna obedientiæ virtute metiebatur, eò abiit, seseq; & ad prædonum incursiones, & ad dæmonum infestationes sustinendas, promptum paratumque exhibuit. Ibi verò nouas, & miras sanè dæmonum insidias est expertus. Nocturnis horis hostis Angelica specie assumpta, in somnis ei apparebat, monens atque impellens, vt sacra quotidie mysteria perageret; neque pateretur locum semel Deo consecratum, à diuinis mysterijs vacuū permanere. Cumque vir sanctus se ea sacri muneris functione præditum pernegaret, dæmon renitentem de lectulo educebat, & antè altare vigilante statuebat, districtè præcipiens, ne cunctaretur sacrosancti corporis & sanguinis oblationem facere, Tum sanè turbatus Simeon, cum sacris ornatus

us vestibus, ab ipso dæmone stola induendus es-
set, virtute orationis & signo crucis inimicum
repulit, seq; delusum ingemuit. Post hæc ad mo-
nasterium Abbatis regressus, hebdomadarum se-
mèdia maceravit, & dolens gemensque, dæmonis
insidias eidem exposuit.

Mira' absti-
nentia.

Eodem tempore tam dira fames AEgyptum
inuasit, vt in vna ciuitate Babylone, centum ho-
minum millia extincta fuerint. Qua sanè cala-
mitate constricti monasterij fratres, quotidie
precibus & vigilijs, cõtra inopiam instanter pu-
gnabant; aded, vt mirabili Dei beneficio, nullum
in exiguo frumenti tumulo qui supererat, detri-
mentum sentirent, quamuis ex eo larga manu,
præter domesticas necessitates, pauperibus sub-
uenirent. Interim Abbas vt aliquod sibi suisque
solatium præstaret, liberam omnibus quouis ab-
eundi potestatem fecerat. Qua occasione arrepta
Simeon, qui iam ante incredibili solitudinis de-
siderio tenebatur, ad eremum abiit; & ne quis i-
tineris vestigia, molli sabulo impressa sequere-
tur, eumque ab instituto retraheret, arte qua po-
terat, destruebat. Tandem post longa eremi spa-
tia emensa, ex altissima rûpe paruam contra mo-
rem eremi, raro virentem germine prospexit
planitiem, seq; illuc, non sine magno periculo
contulit. Fons natius gratum præbebat potum,
cibatum caulium semina, quæ trigesimo quoque
die iucundum præferabant fructû. Cum capreo-
lis tamen, alijsque eremi bestiolis, pabulatû ve-
nientibus, frequens gerebat prælium.

Nota famẽ
ingentem in
AEgypti Ba-
bylonia, oug
& Memphis.

Egregium
miraculum.

Viuit in lo-
co valdè so-
litario.

Post multos verò dies, dira fame iam extin-
cta, fuit imperio Abbatis, ad monasterium redu-
ctus, vt operam suam, quæ multis propter eam
qua pollebatur industriam utilis admodum erat,

omni-

omnibus collocaret. Ibi tum vir sanctus, in partes occidentales destinatur, ut certam quandam pecuniæ summam, monasterio debitam exigeret. Sed cum Babylonem appulisset, mox tanquam urbis explorator, in vincula est coniectus; at paucis post diebus, cognita viri innocentia & probitate, honorificè demissus. Inde verò nauem armis & munitione egregiè instructam conscendit, quanquam non ignoraret eam à piratis vastandam. Hortabatur nauclerum ut mora vnius & alterius diei, imminetentem cladem euitaret; sed is robore nauis, & virtute sua confusus, sano eius cōsilio nullo modo acquiescere voluit. Itaque solutis anchoris, vela ventis commisit; sed insequenti die, in piratas incidit: qui statim acriter nauem expugnandam susceperunt. Sed ubi se nihil aperta vi, & irruptione proficere intellexerè, dolo malo grassari instituunt. Signo igitur pacis sublato, ad colloquium admitti petière. Quo concesso, mira verborum blanditiè, archipirata nauclero persuasit, se ad maris defensionem, non autem ut cuiquam exitium inferret, constitutum esse: existimasse autem nauem illà propter admirabile robur, & multiplicem munitionem hostilem fuisse: nam certum esse quoddam istiusmodi oberrare, quæ in mercatorum perniciem conspirassent. Hoc verborum lenocinio persuasus nauclerus, latrones illos in nauem suam recepit, ut communibus viribus imminens malum repellerent.

Inter ea prædones depositis armis pacem simulant, familiares cum omnibus sermones miscunt, de naue in nauem comitant, & cōceptum animo scelus mira calliditate tegunt. Postquam verò hoc modo, omnem fraudis suspitionem

Frans & sc-
uitia pirata-
rum.

tem nauclero ademissent, repente ex insidijs
 præsiunt, gladios impiè stringunt, & ipsi nau-
 clero ante omnes caput amputant. Inde inimica
 eade in reliquos debacchantur, omnesque ad v-
 num crudeli internecione iugulant. Solus Chri-
 sti famulus Simeon in puppe supererat, quem
 cum certatim maectandum clamarent, vnusque
 stricto ense in eum irrueret, ille reiecta veste in
 mare defilijt, nandoque eadem effugit. Et illi
 quidem multa post eum spicula mittebant, sed
 frustra conabantur interimere, quem Christus
 volebat saluare. Ergò per vices natando, per vi-
 ces in fundo gradiendo, tandem nudus, & extre-
 ma lassitudine confectus, ad littus peruenit. In-
 de ad proximum vicum tetendit, sed gentis i-
 stius linguam, quanquam AEgyptia, Syria, Arabi-
 ca, Græca & Romana instructus eloquentia, in-
 telligere non poterat. Biduo igitur & nuditate
 & fame sitique miserrimè confictatus est. Ter-
 tia die quidam tantam calamitatem miseratus,
 vilissimum ei indumentum proiecit; quo indu-
 tus, ilico per incredibilem miseriarum cumu-
 lum, pedibus iter Antiochiam confecit. Ibi à fi-
 delibus peramanter exceptus, & benignè habi-
 tus breui Patriarchæ, & vniuersis principibus
 notissimus euasit.

Ea tempestate Richardus Abbas, pietatis &
 religionis studio celebris, sacra Hierosolymę lo-
 ca obire voluit. Dum ergo itineris necessitate
 compulsus, Antiochiam defleceret, captus in-
 signi Simeonis probitate, socium eum itineris
 assumpsit. Sed accidit cum ad ciuitatem Belle-
 gradum (quæ in confinio Bulgarorum & Hun-
 garorum sita est) appulissent, vt princeps ciui-
 tatis illius, Simeoni transitum precisè negaret.

Igitur

Vir Sanctus
 mittit se in
 mare & ena-
 dit eadem
 pyratarum.

Venit Anti-
 ochiam,

Igitur flens, simulq; Deo gratias agens, tristē flentemq; similiter Abbatē relinquit. Per multas denique angustias & latronum insidias, ad mare reuersus est. Quo prosperè trāsmissō Romā, in Frāciam Rothomagū appulit. Ibi verò omni spe pecuniarum propter quas tam multa viarum & latronum pericula emensus fuerat, frustratus est. Comes enim Richardus, qui censum monasterio assignatum persolueret, vitam cū morte permutauerat. Itaque vir sanctus, infinitis vndique circumseptus angustijs, nihil habebat aliud, quàm vt in altissimo diuinæ prouidentiae consilio quiesceret. Occurrit interim animo vt charissimum sibi patrem Richardum Abbatem eiusque comites, iterū inuiseret; quod fecit: & egregium se apud illū exemplar sanctitatis præbuit.

Rothomagum venit
Sanctus.

Poppo Archiepiscopus
Treuirensis.

Interea Poppo, Treuirensis Archiepiscopus, religionis ergò Hierosolymam pergēs, hūc Dei famulum itineris sui comitē habere voluit; cuius vitæ innocentiam, mentisq; puritatem, cum satis mirari non posset, ei post reditum, suo in episcopatu manendi facultatem præbuit, præmissaque, vt maneret, allexit. Hac nō tam benignitate, quàm diuino prouocatus instinctu Simeon, paruum tugurium in turri, quàm antea portā nigram vocare solebant, elegit: vbi ipsa festiuitate D. Andrea, solenni ritu à Poppone & Clero vniuerso, tãquàm huic seculo planè mortuus reclusus est. Ibi verò quanta vitæ austeritate rebelles corporis motus (quanquã iã antè vehemēter fractos) domauerit, explicatu est difficile. Nec defuere continuæ demonum impugnationes & insidiae; quas certè nisi gratia Christi mirificè roboratus fuisset, nequaquam sustinere diu potuisset. Per noctes enim horrendi leonum rugitus, lupo-

Simeon e-
pud Treui-
ros, in turri
degit solita-
rius.

Tentatio-
nes demo-
nis quas ibi-
dem susti-
puit.

rum

rum ululatus, porcorum grunnitus aures animu-
que percellabant; ceteraque bestiarum dirae infesta-
tiones, non raro ipsum tugurium subvertere vide-
bantur. Et si autem immensos clamores audiri per-
ciperet, penitus tamen videbat nihil; unde non
dubitabat demonum eas esse praestigias. Tandem
non hac tempestate liberatus, nocte quadam perui-
gil in oratione, totam sensit fabricam turris illius
funditus concuti, & quasi facto terrae motu, in pro-
fundum demergi. Sed eo terrore nihil motus vir
Dei, persistit in precibus immobilis, & ecce cel-
lula immenso illustrata lumine, admirandum val-
de spectaculum praebuit. Sathan enim in Angelum
lucis se transfigurans, hac ratione inuictum ath-
letam in fraudem impellere conabatur. Sed Si-
meon, cuius mens radijs sancti spiritus multo
clarius fulgebat, protinus insidias cognouit, lu-
menque per demonem illatum, ne oculis quidem suis
aspicere dignatus est. Cum vero clausa aliquam-
diu lumina rursus aperiret, ecce tibi mon-
strum horrendum, hostis antiqui teterrima spe-
cies, ipse, inquam, cacodaemon, multis modis in-
eum saeuens, si non plane superaret, saltem ut pro-
sterneret, nitebatur. Sed Simeon quanquam primo
aspectu expauesceret, mox tamen oratione, & cru-
cis signo hostem confidenter inuasit, eumque in
fugam compulit.

vide cacodaemonem,
horribili
specie.

Tum vero inimicus cum omnes machinatio-
nes per se illatas, in nihilum concidere cerneret,
seruos suos in eum armauit, multoque per eos
quam per se maiorem vim intulit. Ea tempesta-
te aquarum flumina vehementer excreuerat, mul-
ti que oppidulis, & varijs locis exitium minaba-
tur. Huius mali causam demonis satellites Sime-
oni imputabant, eumque maleficum esse, & pro-
pter

**Patiētis viri
sancti in
persecutio-
ne atroci.**

pter multiplicem eius impietatem, cladem illam à Deo immisam esse clamitabant. Vnde facto ex ciuitate impetu lapidibus eius tugurium obruere conati sunt. Iamque fenestram perfrangerant, & in furore perstabant, cum Simeon in sui persecutione exultans, solis precibus furorem eorum impetumque repressit.

Obitus eius.

Post hæc decursis annis a liquot, diuinitus de obitu suo die certior factus, totum se ad celestia contemplanda, multò studiosius composuit: donec Kalendis Iunij, sanctam animam benignissimo suo Creatori redderet. Abeo verò tempore, tantis deinceps miraculis coruscavit, ut à

**Claret mira-
culis post
mortem.**

Benedicto Papa nono, Poppone Archiepiscopo petente, statim ab obitu, in diuorum sit numerum relatus.

**C. Bar. tom.
2. Annal.**

ILLVSTRE CERTAMEN, CLARIS SIMORUM Martyrum apud Lugdunum Gallia, Photini eius vrbis Episcopi, sancti Diaconi, Epagathi, Maturi, Attali, Pontici, Biblidis, Alexandri, & Blandina & aliorum; quorum fortia & iterata certamina Christiani Viennenses & Lugdunenses descripsere. Habetur apud Eusebium Cesariensem Eccles. hist. lib. 5. cap. 1. & 2. Coronati sunt anno Domini 179. Soteris Papa 5. Marci Aurelij Imperatoris 17.

a. Iunij.

**Persecutio
immanis in
Gallijs.**

Magnitudo afflictationis quæ hoc loco ingrauescit, ingens gentiliū odiū contra sanctos incitatum, supplicia, quæ beati Martyres placidè sustinuerūt, neque dicendo accuratè, explicari, neque scribendo facile à quoquam comprehendi possunt. Nam aduersarius noster, omnibus viribus, ut dicitur, Christianos